

Euroopa Liidu Nõukogu 21. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 13. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-786/14: Eleni Pavlikka Bourdouvali jt versus Euroopa Liit jt

(Kohtuasi C-598/18 P)

(2018/C 427/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. de Gregorio Merino, E. Chatziioakeimidou, I. Gurov)

Teised menetlusosalised: Eleni Pavlikka Bourdouvali jt, Euroopa Komisjon, Euroopa Keskpank, eurorühm, keda esindab Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Liit, keda esindab Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsuse need osad, milles Üldkohus lükkab tagasi nõukogu esitatud, eurorühma puudutava vastuvõetamatuse vastuväite;
- ja mõista apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja vastustajatelt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu palub oma apellatsioonkaebuses tühistada vaidlustatud kohtuotsuse need osad, milles Üldkohus lükkab tagasi nõukogu esitatud, eurorühma puudutava vastuvõetamatuse vastuväite, ning põhjendab seda alljärgnevate väidetega:

- Üldkohus rikkus õigusnormi, otsustades, et eurorühm on „liidu üksus, mis on ametlikult aluslepingutega loodud“;
- Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta lükkas tagasi nõukogu vastuvõetamatuse vastuväite, jättes seejuures tuvastamata aluslepingutega eurorühmale antud „pädevuse“;
- Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et nõukogu esitatud vastuvõetamatuse vastuväitega nõustumine tähendaks „luua liidu enda õiguskorras üksuseid, kelle aktid ja käitumine ei saaks kaasa tuua liidu vastutust“.

Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl-i 24. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 12. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-475/14: Prysmian ja Prysmian Cavi e Sistemi Srl versus komisjon

(Kohtuasi C-601/18 P)

(2018/C 427/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl (esindajad: *avvocato* C. Tesauro, *avvocato* F. Russo, *avvocato* L. Armati)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, The Goldman Sachs Group, Inc., Pirelli & C. SpA

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

- nõustuda väidetega, mis esitati esimeses kohtuastmes;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Teise võimalusena paluvad apellandid Euroopa Kohtul:

- saata asi tagasi uueks arutamiseks Üldkohtule;
- teha otsus apellatsioon- ja esimese astme menetluse kohtukulude jaotuse kohta hiljem.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus rikkus õigusnormi järeldades, et määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikkel 20 ei keela komisjonil teha töötajate tervetest kõvaketastest kloonkoopiaid, ilma et ta oleks eelnevalt uurinud nende sisu, ja et see lubab nende kõvaketaste edasist läbivaatamist komisjoni ruumides Brüsselis. Viidatud sätte õige tõlgenduse kohaselt saab kontrollle läbi viia ainult ettevõtja ruumides ja komisjonil on õigus teha koopiaid materjalidest, mille asjasse puutuvust ta on eelnevalt uurinud. Arvestades et tegevusega, mis seisneb tervetest kõvaketastest kloonkoopiade tegemises, riivatakse ettevõtjate ja nende töötajate põhiõigusi, ei saa seda reguleerida komisjonile suure pädevuse andvates selgitavates märkustes, vaid seda tuleks teha seadusega ja kooskõlas seaduslikkuse põhimõttega.
2. Üldkohus rikkus isikliku vastutuse, õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtet, samuti oma kohustust esitada põhjendus, sest ta ei järeldanud, et Prysmian Cavi e Sistemile vastutuse omistamine majandusliku järjepidevuse alusel on erand reeglist, mille kohaselt tuleb vastutus omistada juriidilisele isikule, kes rikkumise ajal ettevõtet käitab. Nagu kõik erandid, tuleb seda kohaldada kitsalt ja ainult siis, kui konkurentsivõime tõhusus on ohus. Lisaks eksis Üldkohus sellega, et ta välistas käesoleval juhul diskrimineerimise võimaluse põhjusel, et seadusvastasuse puhul ei saa esineda võrdsust, sest vastutuse omistamine majandusliku järjepidevuse alusel on komisjonile antud valikuõigus.
3. Üldkohus ei käsitlenud ettevõtja poolt esimeses astmes esitatud põhiväidet, et „koduterritooriumi“ põhimõtet, mis eeldusel, et see on olemas – *quod non* –, ei saa mõistlikult kohaldada kõigile eri instantsidele, millele otsuses viidatakse, ja see ei saa tõendada nõutud õiguslikul tasemel ühte vältavat rikkumist.
4. Üldkohus tegutses *ultra petita* ja rikkus ettevõtja kaitseõigusi, mis on kehtestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 48 ja EIÕK artiklis 6, kui ta vaatas läbi apellantide poolt esimeses astmes esitatud seitsmendat väidet, mis käsitles kartelli alguskuupäeva. Üldkohus mõistis ilmselgelt väärtalt talle esitatud tõendeid ja kohaldas nende läbivaatamisel vääralt õiguslikku standardit. Niisugune ilmne tõendite moonutamine viis ta väärade järeldusteni ja vääralt õigusliku hinnanguni, et 18. veebruaril 1999 võis komisjon määrata kindlaks liikmesriikidevahelise kaubanduse kahjustamises seisneva ELTL artikli 101 rikkumise alguskuupäeva.
5. Üldkohus rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet sellega, et ta nõustus komisjoni hinnanguga, et projektide ärajagamine Euroopa tootjate vahel „Ainult Euroopa–(R)“ kartelli raames tähendas, et Euroopa tootjate raskuskoefitsienti tuli suurendada 2 % (ja seetõttu „trahvi hoiatavat osa“), kuid Aasia tootjatele seda ei kohaldatud. Ei ole võimalik ühelt poolt nõustuda sellega, et komisjoni otsuses sai tuvastada ühe vältava rikkumise omavahel seotud kartellikonfiguratsioonidest koosneva koduterritooriumi reegli põhjal, ja samal ajal sellega, et aktiivne osalemine ühes või teises konfiguratsioonis lubas kartelli liikmete rikkumise raskuse erinevalt määrata. Isegi kui Aasia tootjad ei osalenud aktiivselt väidetavas Euroopa projektide jaotamises, panustasid nad sellesse võrdsel määral Euroopa tootjatega.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).